

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Landsstyreformanden anmodede i april 2006 Statsministeren om, at der blev iværksat et arbejde mellem Hjemmestyrets (nu Selvstyrets) og statens myndigheder om en lovgivning på beredskabsområdet i Grønland, herunder at der blev skabt lovgrundlag for Beredskabskommissionen samt at der blev skabt et lovgrundlag for samarbejdet mellem grønlandske og danske myndigheder vedrørende beredskab. På baggrund af landsstyreformandens anmodning blev der udarbejdet et kommissorium af 7. juli 2006, hvor det overordnede formål var at undersøge, hvorledes beredskabslovgivningen i Grønland kunne ajourføres i overensstemmelse med de principper om opgivelse af sonderingen mellem krigs- og fredstid og indførelse af sektoransvarsprincippet, som var indeholdt i den danske beredskabslovgivning.

I arbejdsgruppen har indgået Forsvarsministeriet, Statsministeriet, Grønlands Selvstyre ved Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, Finansministeriet, Justitsministeriet og Beredskabsstyrelsen. Herudover har Politimesteren i Grønland været inddraget som fast medlem af arbejdsgruppen. Arbejdsgruppen har i forbindelse med sine overvejelser omkring gennemførelse af sektoransvarsprincippet i Grønland og lovgrundlaget for beredskabskommissionen, gennemgået hjemmelsgrundlaget, det overordnede og operative ansvar for beredskabet i Grønland, eventuel grænseproblematik mellem Grønland og Danmark, historiske aspekter og beredskabsplanlægning for alle relevante sektorområder. Arbejdet med redegørelsen har, ligesom de løbende udkast til redegørelsen, dannet baggrund for den gældende Inatsisartutlov om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger, som blev vedtaget på Inatsisartut Forårssamling 2010.

Redegørelsen indeholder følgende anbefalinger:

1. En fuldstændig og lovfæstet gennemførelse af sektoransvarsprincippet i Grønland.
2. Grønlands Selvstyre hjemtager kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig på de områder, der er overtaget af Selvstyret.
3. Rigsmyndighedernes deltagelse i Beredskabskommissionen formaliseres ved en egentlig aftale, alternativt at rigsmyndighedernes deltagelse overvejes beskrevet i en kommende grønlandsk beredskabslovgivning.
4. Den grønlandske beredskabsplan lovfæstes i beredskabslovgivningen.

Arbejdsgruppens kommissorium blev godkendt af det tidligere landsstyre og kommissoriet har ført til Redegørelse om Beredskabslovgivning i Grønland. Redegørelsen er omdelt til medlemmerne af Inatsisartut til orientering den 25. april 2012.

Ved vedtagelse af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger blev de væsentligste anbefalinger fra Redegørelse om Beredskabslovgivning i Grønland implementeret via lovgivning og aftaler. Der udestår herefter alene et spørgsmål om, hvorvidt kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig skal hjemtages.

2. Hovedpunkter i forslaget

1. Hjemtagelse af planlægning af beredskab for krigstid

1.1. Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab blev sat i kraft for Grønland med kongelig anordning nr. 405 af 20. december 1962 (herefter 1959-loven). Anordningen satte loven i kraft uden særlige bestemmelser eller ændringer for Grønland. I Danmark blev loven ophævet ved beredskabsloven i 1992, men den er fortsat i kraft i Grønland. 1959-loven indgik som en del af totalforsvaret og vedrører således offentlige myndigheders planlægningsansvar og –arbejde med henblik på løsning af opgaver under krise (i betydningen truende udsigt til krig) eller krig. 1959-loven indebærer, at der ved beskrivelsen af gældende ret om beredskab i Grønland må sondres mellem beredskab for krigstid og beredskab for fredstid.

1.2. Planlægning af beredskab for fredstidsulykker

Sektoransvarsprincippet er det bærende princip i Danmark og Grønland for den praktiske ansvarsfordeling mellem de forskellige aktører i den civile sektors beredskab. Beredskabsplanlægning er en del af ressortansvaret i henhold til den lovgivning, som henholdsvis Selvstyret og de pågældende rigsmyndigheder administrerer i Grønland. I det omfang beredskabsopgaver på tidspunktet for Grønlands Hjemmestyres/Selvstyres overtagelse af de pågældende sagsområder kan anses for at have været en accessorisk del af sagsområderne, kan det lægges til grund, at Hjemmestyret/Selvstyret samtidig med overtagelsen af sagsområderne har overtaget beredskabsopgaverne i fredstid.

1.3. Planlægning af beredskab for krigstid

1959-loven fastsætter en forpligtelse for ministrene til at planlægge for krise og krig. I henhold til loven er rigsmyndighederne forpligtet til at planlægge for krig og truende udsigt til krig på alle sektorområder i Grønland. Dette gælder principielt også for de sektorområder, der er overtaget af Grønlands Selvstyre.

Forpligtelsen til at planlægge for krigstid er ikke overgået til Grønlands Hjemmestyre/Selvstyre sammen med de enkelte sagsområder, hvorfor forpligtelsen vil skulle overtages af Selvstyret, ligesom 1959-loven vil skulle ophæves, før Selvstyret – på de sagsområder, som Hjemmestyret/Selvstyret har overtaget – kan gennemføre det i Danmark gældende sektoransvarsprincip fuldstændigt.

Arbejdsgruppen anbefaler i Redegørelse om Beredskabslovgivning i Grønland en fuldstændig og lovfæstet gennemførelse af sektoransvarsprincippet i Grønland. Ved sektoransvarsprincippet forstås, at den myndighed, virksomhed eller institution, som til dagligt har ansvaret for et

område, også har ansvaret for området ved en større ulykke eller katastrofe. Ansvarer omfatter også at planlægge, hvorledes funktionerne inden for ens ansvarsområdet opretholdes og videreføres, hvis der indtræffer en ekstraordinær hændelse. For at sektoransvarsprincippet kan gennemføres fuldstændigt, forudsætter dette, at Grønlands Selvstyre hjemtager kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig.

Planlægning med henblik på løsning af opgaver under krise eller krig er tæt forbundet med myndighedernes løsning af daglige opgaver samt med den planlægning, der foretages for at pågældende opgaver fortsat kan varetages i de ulykkes- og katastrofesituationer, hvor dagligdagens ressourcer ikke længere slår til. Planlægningen, på de områder, der er overtaget af Selvstyret, vil overordnet set være den samme, uanset om en hændelse er forårsaget af en ulykke, katastrofe eller krig. Det er i den daglige administration, der skal tages de fornødne beredskabsmæssige hensyn, således de flest mulige beredskabsforanstaltninger kan gennemføres på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig måde. Der skabes derved en beredskabskontinuitet fra dagligdagens funktioner over større ulykker til katastrofer, herunder krigshandlinger. De foranstaltninger, der planlægges iværksat i en situation, hvor dagligdagens ressourcer ikke længere er tilstrækkelige, vil derfor være at videreudvikle det daglige beredskab, og foranstaltningerne vil bygge på den sædvanlige opgaveløsning og de eksisterende funktioner. Dette indebærer, at sondringen mellem fredstid og krigstid ikke længere lægges til grund for beredskabsplanlægningen.

1.4. Nærværende forslag om ændring af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger er udarbejdet på grundlag af arbejdsgruppens anbefalinger i Redegørelse om Beredskabslovgivning i Grønland og gennemfører den sidste af arbejdsgruppens anbefalinger, således at sektoransvarsprincippet kan gennemføres fuldt ud i Grønland for de områder, der er overtaget af Selvstyret.

1.5. Det foreslås ved nærværende lovforslag, at Kongelig Anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab ikke længere skal gælde for sagsområder, som Grønlands Selvstyre har overtaget. Lov om det civile beredskab blev ophævet for Danmark ved vedtagelse af beredskabsloven i 1992, men er fortsat i kraft for Grønland. Kongelig Anordning om ikrafttræden for Grønland af Lov om det civile beredskab kan ikke ophæves i det hele, idet loven indeholder en forpligtelse for rigsmyndighederne til at planlægge for krig og krise på de områder, der ikke er overtaget af Selvstyret. Anordningen kan først ophæves i det hele, når der er tilvejebragt en hjemmel for rigsmyndighedernes fortsatte ansvar for at planlægge for krig og krise på de områder i Grønland, som fortsat hører under rigsmyndighederne. Arbejdsgruppen vedrørende beredskabslovgivningen i Grønland har vurderet det mest hensigtsmæssigt, at beredskabslovens § 24 (der formaliserer sektoransvarsprincippet i Danmark) sættes i kraft for Grønland. En forudsætning for at kunne sætte § 24 i kraft for Grønland er, at § 82 i den danske beredskabslov ændres, ligesom der skal indhentes en udtalelse fra Inatsisartut om ikrafttræden af § 24 for Grønland ved kongelig anordning. Forsvarsministeriet har oplyst, at de nødvendige ændringer af den

danske beredskabslov for at sætte beredskabslovens § 24 i kraft for Grønland, vil blive indarbejdet i den danske beredskabslov i forbindelse med den næste revision af beredskabsloven. Herved vil det formelle grundlag for rigsmyndighedernes (fortsatte) kompetence til at planlægge for krig og krise på de sektorområder indenfor den del af det civile sektors beredskab, der henhører under rigsmyndighederne, blive etableret.

Med lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands Selvstyre (selvstyreloven) afløstes hjemmestyreordningen af en selvstyreordning. I henhold til selvstyrelovens § 4 kan Naalakkersuisut og regeringen aftale, at sagsområder, der alene vedrører grønlandske anliggender, og som ikke er nævnt i bilaget, kan overtages af Selvstyret. Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om Grønlands Selvstyre, at der er en række mindre sagsområder, som ikke er medtaget i bilaget til selvstyreloven, og som kan overtages i henhold til § 4.

Hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig er et af de områder, der forudsætter en aftale mellem Naalakkersuisut og regeringen. Forsvarsministeriet har i samarbejde med Statsministeriet udarbejdet et udkast til aftale, hvorved kompetencen til at planlægge for den civile sektors beredskab i tilfælde af krig eller truende udsigt til krig overtages af det grønlandske Selvstyre. Ved godkendelse af nærværende forslag til inatsisartutlov, godkender Inatsisartut samtidig, at Naalakkersuisut indgår aftale med regeringen om hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig på de områder, som er overtaget af Selvstyret.

Såfremt der indgås en aftale mellem Naalakkersuisut og regeringen om hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig, vil kompetencen til at ophæve Kongelig Anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab ligge hos Inatsisartut på de områder, der er overtaget af Selvstyret, idet det af selvstyrelovens § 28 fremgår, at bestemmelser, der gælder for Grønland, forbliver i kraft med de ændringer, der følger af selvstyreloven, indtil de ændres eller ophæves af rette myndighed. Det fremgår videre af forarbejderne til selvstyrelovens § 28, at der ved rette myndighed forstås den myndighed, der til enhver tid er kompetent til at fastsætte reglerne på det pågældende område.

Forslag til Inatsisartutlov sammenholdt med gældende lovgivning	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslag til Inatsisartutlov</i>
	§ 1
	I Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger foretages følgende ændringer:
§ 1. Kommunerne skal etablere et redningsberedskab, hvis opgave det er at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, eller ved overhængende fare herfor. Redningsberedskabet omfatter ikke opgavesæt, der varetages andre myndigheder.	1. § Iaffattes således: ” § 1. Kommunerne skal etablere et redningsberedskab, hvis opgave det er at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, eller ved overhængende fare herfor. Redningsberedskabet omfatter ikke opgavesæt, der varetages af andre myndigheder.
§ 10. Redningsberedskabet skal kunne yde en forsvarlig indsats mod brand, skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, samt ved akutte uheld med farlige stoffer på landjorden. Redningsberedskabet skal endvidere assistere de sociale myndigheder med at kunne modtage, indkvartere og forpleje evakuerede og andre nødstedte.	2. § 10, stk. 1, affattes således: ” 10. Redningsberedskabet skal kunne yde en forsvarlig indsats mod brand, skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, samt ved akutte uheld med farlige stoffer på landjorden. Redningsberedskabet skal endvidere assistere de sociale myndigheder med at kunne modtage, indkvartere og forpleje evakuerede og andre nødstedte.”
<i>Stk. 3.</i> Redningsberedskabet skal, såfremt en anden kommune, Statens Luftfartsvæsen (RCC), Grønlands Kommando (MRCC) eller politiet, fremsætter ønske herom, yde den nødvendige assistance, som er påkrævet på grund af en ulykke eller katastrofe.	3. § 10, stk. 3, affattes således: <i>Stk. 3.</i> Redningsberedskabet skal, såfremt Naalakkersuisut, en anden kommune, Statens Luftfartsvæsen (RCC), Grønlands Kommando (MRCC) eller politiet, fremsætter ønske herom, yde den nødvendige assistance, som er påkrævet på grund af en ulykke, katastrofe eller krigshandling.”
§ 20. De enkelte medlemmer af Naalakkersuisut skal hver inden for deres område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af ulykker	4. § 20, stk. 1, affattes således: ” 20. De enkelte medlemmer af Naalakkersuisut skal hver inden for deres område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af ulykker,

og katastrofer.	katastrofer og krigshandlinger.”
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Denne Inatsisartutlov træder i kraft ved Naalakkersuisuts udstedelse af en bekendtgørelse herom. Inatsisartutloven kan ikke træde i kraft, før der er indgået aftale mellem Naalakkersuisut og regeringen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved ikrafttræden af nærværende Inatsisartutlov ophæves samtidig, med virkning for de områder, der er hjemtaget af Grønlands Selvstyre, Kongelig Anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab samt Bekendtgørelse nr. 331 af 14. maj 1990 om prioriterede virksomheder. Kongelig Anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab samt Bekendtgørelse nr. 331 af 14. maj 1990 om prioriterede virksomheder forbliver i kraft for de områder, der ikke er overtaget af Grønlands Selvstyre, indtil de ophæves eller ændres ved lov.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det er vurderingen, at hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. De ressourcer, der skal anvendes til at yde en indsats mod forskellige skader opstået som følge af ulykker eller katastrofer er i vid udstrækning de samme ressourcer, som skal anvendes til at yde en indsats mod forskellige skader opstået som følge af krig eller truende udsigt til krig. De opgaver, som det kommunale beredskab skal kunne løse, må vurderes ud fra de lokale forhold. Tilstedeværelse af kommunikationslinjer, vandforsyning, elforsyning, broer, havne, og luft- havne m.v. er en del af kommunens analyse af de lokale risici, som udgør en særlig risiko ved planlægningen for krig og truende udsigt til krig. Idet byer og bygder ligger afsondret i Grønland og for størstedelens vedkommende alene med forbindelse via vand- eller luftvej, er der tale om særlige kommunale risici, som under alle omstændigheder bør indgå i den nuværende kommunale beredskabsplanlægning. De daglige beredskabsopgaver er udgangspunktet for redningsberedskabet, således at de krigsmæssige opgaver er en videreførelse af de daglige opgaver med de ændringer, som en krise eller krig giver anledning til. Det er baggrunden for,

at det foreslås at hjemtage kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt for krig, således at der kan udarbejdes en samlet plan for redningsberedskabet, uanset hvilken hændelse der måtte være skyld i den skade, som redningsberedskabet skal yde en indsats overfor.

Det er vurderingen, at hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig ikke indebærer en økonomisk eller administrativ byrde for kommunerne, der skal kompenseres udover de økonomiske midler, som kommunerne modtog i forbindelse med ikrafttræden af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger. Ved Aftale om bloktilskud til kommunerne for budgetåret 2011 blev kommunerne kompenseret for udgifterne ved implementering af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger, herunder til udarbejdelse af kommunale beredskabsplaner og til opgradering af en kommunal brandchef til beredskabschef samt udgifter til gennemførelse af beredskabsøvelser. Alle beredskabschefer og assisterende indsatsledere var i 2011 på kursus i udarbejdelse af kommunale beredskabsplaner, herunder identifikation af lokale risici, hvor grundskabelonen til alle de kommunale beredskabsplaner blev udarbejdet. Desværre har ingen kommuner endnu færdiggjort og fremsendt den kommunale beredskabsplan i høring i beredskabskommissionen, jf. § 21, stk.1, eller til godkendelse i Naalakkersuisut, jf. § 21, stk. 3.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det er vurderingen, at forslaget ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Det er vurderingen, at forslaget ikke har konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Det er vurderingen, at forslaget ikke har konsekvenser for borgerne.

7. Konsekvenser for Rigsmyndighederne

Det er vurderingen, at forslaget til ændring af Inatsisartutloven ikke ændrer forsvarets opgaver i relation til planlægning og gennemførelse af beredskabsforanstaltninger samt indledende forsvarsforanstaltninger og forberedelser til løsning af krigsopgaver. Det bemærkes, at der også fremadrettet vil være behov for et formaliseret samarbejde imellem civile myndigheder og forsvaret. Et sådant samarbejde findes allerede i relation til ulykker og katastrofer, og Forsvarsministeriet har i sit høringssvar oplyst, at det vurderes overordnet at kunne videreføres under krise og krig.

8. Andre væsentlige konsekvenser

Det er vurderingen, at forslaget ikke har andre væsentlige konsekvenser.

9. Høring af myndigheder og organisationer

Forslaget har været i høring i perioden 27. juni til 11. juli 2012. KANUKOKA har forinden forslaget blev fremsendt i høring accepteret høringsfristen på 2 uger. Forslaget har været i høring hos følgende høringsparter: Landstyreformandens Departement, Departementet for Finanser, Departementet for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Råstofdirektoratet, Departementet for Uddannelse og Forskning, Departementet for Sundhed, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø, Udenrigsdirektoratet, Landslægeembedet, Kalaallit Nunaanni Qatserisartut Atuarfiat (Den Grønlandske Brandskole), KANUKOKA, Mittarfeqarfiit, Nukissiorfiit, Royal Arctic Line A/S, Grønlands Kommando og Nunatsinni Advokatit (Grønlandske Advokater). Herudover har forslaget været i høring hos rigsmyndighedernes medlemmer af Arbejdsgruppen vedrørende redegørelse om beredskabslovgivningen i Grønland: Forsvarsministeriet, Statsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet og Beredskabsstyrelsen samt Politimesteren i Grønland, som var inddraget som fast medlem i arbejdsgruppen.

10. Høringssvar

Der er modtaget høringssvar fra følgende: Departementet for Sundhed, Departementet for Erhverv- og Arbejdsmarked, Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø, Udenrigsdirektoratet, Landslægeembedet, KANUKOKA (herunder Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunia, Qaasuitsup Kommunia og Kommune Kujalleq), Politimesteren i Grønland, Rigsombudsmanden i Grønland, Finansministeriet, Justitsministeriet, Forsvarsministeriet og Statsministeriet.

Følgende høringsparter har angivet, at de ikke har bemærkninger til forslaget til inatsisartutlov: Departementet for Erhverv- og Arbejdsmarked, Udenrigsdirektoratet, Justitsministeriet, Landslægeembedet og Finansministeriet.

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under den eksterne høring. Det bemærkes, at høringssvarene, som er anført med kursiv, kun er gengivet i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering. Alle høringssvarene er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

KANUKOKA anfører i sit høringssvar:

”Vedr. hjemtagelse af planlægning af beredskab for krigstid.

Her bemærker KANUKOKA at kommunerne skal ændre beredskabsplaner og at det derudover vil være nødvendigt at indarbejde det nye ansvarsområde i uddannelse og træning af beredskabet. De nye opgaver vil i implementeringsfasen medføre en merudgift for kommunerne som bør indgå i bloktilskuds-forhandlingerne for 2013, med udgangspunkt i de faktuelle omkostninger baseret på kommunernes vurdering.

De ressourcer, der skal anvendes til at yde en indsats mod forskellige skader opstået som følge af ulykker eller katastrofer er i vid udstrækning de samme ressourcer, som skal anvendes til at yde en indsats mod forskellige skader opstået som følge af krig eller truende udsigt til krig. De opgaver, som det kommunale beredskab skal kunne løse, må vurderes ud fra de lokale forhold. Tilstedeværelse af kommunikationslinjer, vandforsyning, elforsyning, havne, og lufthavne m.v. er en del af kommunens analyse af de lokale risici, som udgør en særlig risiko ved planlægningen for krig og truende udsigt til krig. Idet byer og bygder ligger afsondret i Grønland og for størstedelens vedkommende alene med forbindelse via vand- eller luftvej, er der tale om særlige kommunale risici, som under alle omstændigheder bør indgå i den nuværende kommunale beredskabsplanlægning.

De daglige beredskabsopgaver er udgangspunktet for redningsberedskabet, således at de krigsmæssige opgaver er en videreførelse af de daglige opgaver med de ændringer, som en krise eller krig giver anledning til. Det er baggrunden for, at det foreslås at hjemtage kompetencen til at planlægge krig og truende udsigt for krig, således at der kan udarbejdes en samlet plan for redningsberedskabet, uanset hvilken hændelse som måtte være skyld i den skade, som redningsberedskabet skal yde en indsats overfor.

Det er vurderingen, at hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig ikke indebærer en økonomisk eller administrativ byrde for kommunerne som skal kompenseres udover de økonomiske midler, som kommunerne modtog i forbindelse med ikrafttræden af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger. Ved Aftale om bloktilskud til kommunerne for budgetåret 2011 blev kommunerne kompenseret for udgifterne ved implementering af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger, herunder til udarbejdelse af kommunale beredskabsplaner og til opgradering af en kommunal brandchef til beredskabschef samt udgifter til gennemførelse af beredskabsøvelser. Alle beredskabschefer og assisterende indsatsledere var i 2011 på kursus i udarbejdelse af kommunale beredskabsplaner, herunder identifikation af lokale risici, hvor grundskabelonen til alle de kommunale beredskabsplaner blev udarbejdet. Desværre har ingen kommuner endnu færdiggjort og fremsendt den kommunale beredskabsplan i høring i beredskabskommissionen, jf. § 21, stk.1, eller til godkendelse i Naalakkersuisut, jf. § 21, stk. 3.

KANUKOKA anfører i sit høringssvar vedr. indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale beredskab:

Generelt mener KANUKOKA at der er for mange uklarheder i lovforslaget til at de kan afklares under den korte høringsfrist herunder nævnes særligt at de økonomiske konsekvenser er uklare og at det er uklart hvorvidt kommunerne er klædt på til at overtage dette område på nuværende tidspunkt. KANUKOKA indstiller at den del af lovforslaget som omfatter risikobaseret dimensionering af det kommunale beredskab bliver trukket ud af lovforslaget og udsat til senere (LM) tidspunkt.

KANUKOKA mener at der er uoverensstemmelse mellem teksten i lovforslaget hvor der skrives "Nalakkersuisut fører tilsyn med redningsberedskabet ..." og teksten i § 1 stk. 5 hvor der skrives "Nalakkersuisut skal godkende planen".

KANUKOKA mener at der bør indarbejdes en særskilt godkendelses bestemmelse vedrørende risikoprofil og dimensionering af beredskabet sådan at en godkendt dimensionering kunne indgå i beredskabsplanen før den sendes i høring."

Som ovenfor anført var alle beredskabschefer og assisterende indsatsledere i 2011 på kursus i udarbejdelse af kommunale beredskabsplaner, herunder identifikation af lokale risici, hvor grundskabelonen til alle de kommunale beredskabsplaner blev udarbejdet. På det pågældende kursus blev endvidere udarbejdelse af beredskabschefernes oplæg til kommunalbestyrelsen om det kommunale serviceniveau gennemgået.

Departementet vurderer, at dimensioneringen af redningsberedskabet skal forankres lokalt i kommunerne samtidig med, at dimensioneringen fastlægges på baggrund af en risikoanalyse, hvor de lokale risici identificeres og analyseres. Departementet udviser samtidig forståelse for, at kommunerne ikke føler sig "klædt tilstrækkeligt på" til at varetage denne opgave endnu. KANUKOKA anmoder i den forbindelse om, at indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale redningsberedskab udsættes.

Når henset til, at kommunerne to år efter ikrafttræden af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger endnu ikke har fået udarbejdet de lovpligtige kommunale beredskabsplaner, er der et administrativt efterslæb i kommunerne, som Naalakkersuisut vurderer, er en hæmsko for, at kommunerne lige nu kan påtage sig ansvaret for redningsberedskabets tilpasning/dimensionering. Naalakkersuisut imødekommer derfor KANUKOKA's anmodning om, at overdragelse af ansvaret for redningsberedskabets dimensionering, herunder indførelse af risikobaseret dimensionering, udsættes indtil de kommunale redningsberedskabers dimensionering og indførelse af risikobaseret dimensionering har været drøftet og yderligere nødvendige uddannelser fastlagt, før aftale om indførelsen af risikobaseret dimensionering indgås mellem Naalakkersuisut, de enkelte kommuner og KANUKOKA.

KANUKOKA anfører i sit høringssvar vedrørende § 7:

"I den nye § 7 er bestemmelsen om at en af indsatslederne skal være uddannet i brandteknisk byggesagsbehandling blevet slettet. Kanukoka mener at denne bestemmelse burde videreføres i den nye lov."

Forslag til ændring af § 7 har tæt sammenhæng med indførelse af risikobaseret dimensionering. Som følge af, at overdragelse af ansvaret for redningsberedskabets dimensionering, herunder indførelse af risikobaseret dimensionering, udsættes indtil de kommunale redningsberedskabers dimensionering og indførelse af risikobaseret dimensionering har været drøftet yderligere mellem Naalakkersuisut, de enkelte kommuner og KANUKOKA, vil forslag til ændring af § 7 ligeledes blive udsat.

Kommuneqarfik Sermersooq anfører:

”Høringsfristen er for kort til, at man kan nå at sætte sig ind i de mange uklare punkter i lovforslaget og komme med kvalificerede svar på om kommunerne er klædt på til at påtage sig opgaverne eller hvilke økonomiske konsekvenser det kan have for redningsberedskabet.

Ad. Hjemtagelse af planlægning af beredskabet i forbindelse med krig.

Redningsberedskabet i de forskellige kommuner har ingen erfaring omkring indsats under krigshandlinger, hvorfor der skal bruges en del ressourcer og tid på at ændre og indarbejde beredskabsplanerne. Derudover vil det være nødvendigt at indarbejde det nye ansvarsområde i uddannelsen og træning af beredskabspersonalet. På grund af den korte høringsfrist er det umuligt at vurdere hvor meget de nye opgaver vil medføre af merudgifter for kommunerne ikke mindst i implementeringsfasen.”

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA’s høringsvar omkring hjemtagelse af kompetencen til at planlæggeberedskabet for krigstid.

Kommuneqarfik Sermersooq anfører vedr. indførelse af risikobaseret dimensionering i det kommunale redningsberedskab:

”Kommuneqarfik Sermersooq er til dels enig med Selvstyret om, at det kan være en fordel for kommunerne, at få overdraget kompetencen til at fastlægge dimensioneringen af redningsberedskabet, og derved selv kunne bidrage til at fastlægge dimensioneringen af redningsberedskabet, og derved selv kunne tilrettelægge ud fra en risikobaseret dimensionering, og få tilpasset til de faktiske forhold i lokalsamfundet.

Men Selvstyrets overdragelse af ansvaret for det kommunale redningsberedskab, hvor kommunalbestyrelsen fastsætter redningsberedskabets organisation, virksomhed, dimensionering og materiel på grundlag af deres egen risikobaserede dimensionering, kan medføre uheldige konsekvenser for de ringere stillede kommuner. Mange forvaltninger har svært ved, at vægte vigtigheden af, at opretholde de nødvendige uddannelsesmæssige kvalifikationer indenfor slukning og bekæmpelse af brande, brandsyn, redningsaktioner i på land og havet i samarbejde politiet, olieforurening på land og hav, kemikalieudslip samt holde materiel opdateret og vedligeholdelse af køretøjer og bygninger. Ved evt. sparerunder i kommunerne vil redningsberedskabet, som en af de første afdelinger blive tvunget til at finde besparelser. Dette kan medføre forringelse af beredskabets efteruddannelser, kvalifikationer, opretholdelse af materiel og vedligeholdelse af bygninger m.m. Når alt fungerer og kører på skinner, kan man have svært ved at forholde sig realistisk til, hvor vigtigt det er at opretholde niveauet for beredskabspersonalet og brandmateriellet og udrykningskøretøjerne.

I Kommuneqarfik Sermersooq har registrering af beredskabets vognpark og udrykningskøretøjer, i de større byer, vist at størsteparten af køretøjerne er fra 80’erne og enkelte fra 90’erne. Generelt set er samtlige udrykningskøretøjer ved at blive tæret op pga. de altid er fyldt med vand, og står klar til udrykning i tilfælde af brand. Hvert år udføres der en del udskiftning og vedligeholdelse af de dele, der er tæret op og er utætte. Indenfor den nærmeste fremtid, vil det være nødvendigt at renovere brandslukningskøretøjerne eller få dem udskiftet til mere tidssvarende slukningskøretøjer.”

Kommuneqarfik Sermersooq anfører vedrørende § 1 og § 2:

”På grund af den korte tidsfrist er det svært, at vurdere om kommunerne er klar til indførelsen af risikobaseret dimensionering af det kommunale redningsberedskab, eller om det har økonomiske konsekvenser. Så vidt vides er der i dag ingen byer eller bygder, der kører eller har erfaring med risikobaseret dimensionering af redningsberedskabet. Redningsberedskabet standardudrykning er ofte baseret på mange års praktiske erfaringer indenfor brandslukning og bekæmpelse af olieforurening, redningsaktioner m.m.

Kommuneqarfik Sermersooq har de sidste par år brugt en del ressourcer på, at få bragt serviceniveauet, organiseringen, dimensioneringen og materiellet op til et acceptabelt niveau, så kommunen kan opfylde kravene omkring redningsberedskabet. Gennemsnitsancienniteten i bygderne har været meget lave. Specielt i de andre byer uden for Nuuk har man ikke fulgt op på uddannelserne af beredskabspersonalet. På grund af det kæmpe efterslæb på den lovpligtige grunduddannelse af beredskabspersonalet i de øvrige byer og bygder har beredskabet fra Nuuk været på tjenesterejse og brugt en del ressourcer på afholdelse af kurser i Grundkursus 1 + 2 og førstehjælp 2010 og 2011.

Kommunen har stadigvæk en kæmpe opgave i løsning af redningsberedskabets serviceniveau, så det nogenlunde er ens uanset om man er på vest- eller østkysten. På sigt skal indsatslederne fra Tasiilaq og Paamiut selv stå for at afholde kurser i grundkursus, Brand 1 + 2 og første hjælp.

Ud fra de erfaringer kommunen efterhånden har fået i harmonisering og opgradering af redningsberedskabet i de øvrige byer og bygder, er det vigtigt at indsatslederne har de samme uddannelsesmæssige kvalifikationer som beredskabschefen for at opretholde veluddannede og kvalificerede beredskabspersonale, ikke mindst for borgerne, der har brug for deres indsats i forbindelse med bekæmpelse og slukning af brande.”

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA's høringssvar omkring indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale beredskab. Herudover bemærkes, at fastsættelse af det kommunale serviceniveau for det kommunale redningsberedskab vil være et kommunalt anliggende, men at redningsberedskabet altid skal kunne yde en forsvarlig indsats mod brand, skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, samt ved akutte uheld med farlige stoffer på landjorden, jf. § 10, stk. 1. Naalakkersuisut skal i medfør af § 21, stk. 3, godkende de kommunale beredskabsplaner og revisioner heraf, herunder også den kommunale dimensionering af redningsberedskabet, som er en del af det kommunale redningsberedskab. Selv om gældende cirkulære nr. 1 af 15. marts 1994 om standardudrykning og mandskabsnormering vil blive ophævet ved indførelse af risikobaseret dimensionering, vil cirkulæret i praksis være vejledende for dimensioneringen i indførelsesperioden, dvs. hvis en kommune vælger at nedjustere dimensioneringen kraftigt i en by eller bygd, vil dette som en naturlig følge medføre, at Naalakkersuisut i forbindelse med sin godkendelse vil undersøge nærmere, hvad der er begrundelsen for denne nedjustering. På samme vis vil en kraftig opjustering af dimensioneringen medføre, at Naalakkersuisut vil undersøge, om denne opjustering er begrundet i væsentlige ændrede forhold, herunder en æn-

dring af serviceniveauet, dvs. at kommunalbestyrelsen har besluttet, at den pågældende by eller bygd fremover skal have et bedre serviceniveau. Udover godkendelse af de kommunale beredskabsplaner, herunder den kommunale dimensionering af redningsberedskabet, kan og vil Naalakkersuisut med udgangspunkt i det grundlovssikrede kommunale selvstyre ikke blande sig i, om der sker rationaliseringer eller besparelser i de kommunale redningsberedskaber. Naalakkersuisut fører alene tilsyn med, at redningsberedskabet kan yde en forsvarlig indsats, jf. § 10, stk. 1.

Kommuneqarfik Sermersooq anfører vedr. § 7:

”Kommuneqarfik Sermersooq mener, at bestemmelsen for indsatsledere skal være uddannet i brandteknisk byggesagsbehandling fortsat skal videreføres i den nye lov, så indsatslederne fortsat har samme uddannelsesmæssige kvalifikationer som beredskabschefen. Afstandene mellem byerne er for stor til, at kommunerne kan ”nøjes” med Beredskabschef eller én indsatsleder er uddannet indenfor brandteknisk byggesagsbehandling. Indsatsledere uden uddannelse indenfor brandteknisk byggesagsbehandling vil ikke kunne løse eller deltage i opgaver i forhold til egen afdeling/forvaltningen. Redningsberedskabsloven, og indenfor brandsyn, byggesagsbehandling, deltagelse i ibrugtagningstilladelser m.m. Dette vil ligeledes medføre unødvendige ekstra tjenesterejser og ekstraomkostninger for de forskellige kommuner i forbindelse med brandsyn, byggesagsbehandling, gennemgang af byggerier m.m.”

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA's høringsvar vedrørende § 7.

Qeqqata Kommunia anfører i sit høringssvar:

”Kommunen kan ikke vurdere de økonomiske konsekvenser for hjemtagelsen af dette ansvarsområde på den meget korte tid. En eventuel og dokumenteret merudgift skal derfor kunne indarbejdes i de kommende bloktilskud. Vil kommunen få nogle redskaber til at fastsætte dimensioneringen af det kommunale beredskab og vil der være nogle minimumskrav? Her kunne det være fordelagtigt at udsætte den del af lovforslaget som omhandler dimensionering af beredskabet og indgå i dialog mellem Selvstyret og kommunerne om dimensioneringen!? Udover dette skal der påregnes en ændring af kommunale beredskabsplaner.”

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA's og Kommuneqarfik Sermersooq's høringssvar omkring indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale beredskab.

Qaasuitsup Kommunia anfører i sit høringssvar vedrørende § 2:

”§ 2: Inddelingen skal være på 4, som det er med kommunernes grænser.”

Som følge af, at overdragelse af ansvaret for redningsberedskabets dimensionering, herunder indførelse af risikobaseret dimensionering, udsættes indtil de kommunale redningsberedskabers dimensionering og indførelse af risikobaseret dimensionering har været drøftet yderligere

mellem Naalakkersuisut, de enkelte kommuner og KANUKOKA, vil der alene blive foretaget ændringer i inatsisartutloven, således der kan ske hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for redningsberedskabet ved krig eller truende udsigt til krig. Der vil således ikke ske en ændring af gældende § 1, stk. 2, hvorefter Naalakkersuisut kan inddele landet i én eller flere beredskabskredse. Naalakkersuisut har ingen aktuelle planer om at inddele landet i et konkret antal beredskabskredse.

Qaasuitsup Kommunia anfører i sit høringssvar vedrørende § 7:

”§ 7: Qaasuitsup Kommunia mener at man burde beholde kravet om brandteknisk byggesagsbehandlingen i beredskaberne.

Kravet for indsatslederfly uddannelsen skal udvides til at alle byer med lufthavn skal have indsatslederfly uddannet indsatsleder. Begrundelsen til dette er at lufthavnensberedskaberne er begyndt at bruge holdleder som tekniskleder uddannede, som indsatsledere.

Beredskabet har pligt til at assistere lufthavnensberedskaberne ved uheld med luftfartøjer i, og ved lufthavne.”

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA's og Kommuneqarfik Sermersooq's høringssvar omkring indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale beredskab samt bemærkningerne til § 7.

Qaasuitsup Kommunia anfører i sit høringssvar vedrørende § 10:

§ 10: Vedr. assistance til andet redningsberedskab, politiet m.fl. omtaler ikke hvem der har det økonomiske ansvar for assistancen.”

Den, der har det pågældende sektoransvar, og som rekvirerer redningsberedskabets hjælp i medfør af § 10, stk. 3, har også det økonomiske ansvar for assistancen, dvs. hvis politiet rekvirerer redningsberedskabets bistand til et område, der hører under politiet, er det politiet, der skal betale for redningsberedskabets bistand. Hvis Grønlands Selvstyre rekvirerer redningsberedskabet til at foretage miljøberedskab indenfor tresømilegrænsen, f.eks. hvis der er sket et olieudslip, skal Grønlands Selvstyre betale for redningsberedskabets bistand. Det er det kommunale redningsberedskab uvedkommende, om den sektoransvarlige vil kunne sende omkostningerne til det kommunale redningsberedskab videre til den eller de, der måtte være årsag til, at det kommunale redningsberedskab måtte rekvireres. Bemærkningerne til § 10, stk. 2, er revideret, således at den økonomiske forpligtelse for rekvirenten fremgår heraf.

Departementet for Sundhed anfører i sit høringssvar:

”Departementet for Sundhed er generelt positivt stillet overfor lovforslaget.

Departementet for Sundhed har allerede på eget område overtaget forpligtelsen omkring beredskabet udenfor fredstid.

Omkring dimensioneringen af redningsberedskabet opfattes det også som formålstjenligt, at dette fastlægges i kommunerne med udgangspunkt i det lokale risikobillede. Selvom der som anført kan være forskel på kravene til redningsberedskabets dimensionering i forskellige byer,

alene som følge af indbyggertallet, eksistensen af potentielt miljø- og sundhedsskadelige virksomheder, større etagebyggeri, antallet af besøgende turister, etablering af miner eller olie(prøve)boringer etc., er det fortsat Departementets opfattelse, at der også fremover bør eksistere et regelsæt omkring minimumskrav til det lokale beredskab, herunder uddannelse af de lokale redningsberedskaber.”

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA's og Kommuneqarfik Sermersooq's høringssvar omkring indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale beredskab.

Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø anfører i sit høringssvar:

”NNPAN kan konstatere at beredskabet på miljøområdet, der er nævnt i § 10 stk. 1, kun omhandler uheld på landjorden.

Det kommunale beredskab varetager også den operationelle del ved olieudslip i havet inden for 3 sømilgrænsen. Dette blev indført ved en samarbejdsaftale imellem de grønlandske kommuners landsforening og Ministeriet for Grønland i december 1986.

NNPAN foreslår derfor, at § 10 stk. 1 affattes så også olieberedskabet ud til 3 sømilgrænsen indgår i lovforslaget.”

De kommunale redningsberedskaber varetager olieberedskabet i havet ud til tre sømylegrænsen på vegne af Naalakkersuisut, dvs. som dem der operationelt udfører olieberedskabet (entreprenører). Ansvar for olieberedskabet i havet ud til tre sømylegrænsen ligger hos Naalakkersuisut, som også er økonomisk ansvarlig herfor. Hvis ansvaret skal overgå til de kommunale redningsberedskaber, kræver dette en selvstændig høringsproces, ligesom det sandsynligvis vil indebære økonomiske konsekvenser for kommunerne, som kommunerne vil kræve at blive kompenseret for over bloktilskuddet.

Forsvarsministeriet anfører i sit høringssvar vedr. overtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig:

”Forsvarsministeriet skal indledningsvis bemærke, at forslaget lægger op til, at kompetencen til at planlægge for den civile sektors beredskab i tilfælde af krig og truende udsigt til krig på de områder, der allerede er overtaget af Grønlands Selvstyre overtages af Grønlands Selvstyre under forudsætning af, at der indgås en aftale herom mellem regeringen og selvstyret i henhold til selvstyrelovens § 4.

Det bemærkes, at Forsvarsministeriet i samarbejde med Statsministeriet har udarbejdet et udkast til ovennævnte aftale, hvorved kompetencen til at planlægge for krig og krise overtages af det grønlandske selvstyre. Dette udkast blev af Forsvarsministeriet ved e-mail af 28. februar 2011 fremsendt til Naalakkersuisut med henblik på bemærkninger. Naalakkersuisut har oplyst, at det endelige aftaleudkast skal godkendes i Landstinget (Inatsisartut), forinden aftalen kan underskrives.

Forsvarsministeriet ser frem til modtagelsen af Naalakkersuisuts bemærkninger til det fremsendte aftaleudkast.

Endvidere fremgår det af forslaget, at kongelig anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab (1962-anordningen) ophæves. Forsvarsministeriet skal hertil bemærke, at Grønlands Selvstyre ikke kan ophæve 1962-anordningen, idet lov om det civile beredskab (1959-loven) fortsat gælder for de danske myndigheder. 1959-loven indeholder således en forpligtelse for rigsmyndighederne til at planlægge for krig og krise på de områder, som ikke er overtaget af selvstyret. 1962-anordningen kan således først ophæves, når der er tilvejebragt en hjemmel for rigsmyndighedernes fortsatte ansvar for at planlægge for krig og krise på de områder, som fortsat hører under rigsmyndighederne. Det bemærkes i den forbindelse, at arbejdsgruppen vedrørende beredskabslovgivningen i Grønland har vurderet det mest hensigtsmæssigt, at beredskabslovens § 24 (der formaliserede sektoransvarsprincippet i Danmark) sættes i kraft for Grønland. Herved vil det formelle grundlag for rigsmyndighedernes (fortsatte) kompetence til at planlægge for krig og krise på de sektorområder indenfor den civile sektors beredskab, der henhører under rigsmyndighederne, blive etableret. En ikrafttræden af beredskabslovens § 24 for Grønland kræver imidlertid en ændring af beredskabslovens § 82, jf. redegørelsen. Det kan oplyses, at en sådan ændring vil blive medtaget i forbindelsen med den næste revision af Beredskabsloven.

På baggrund af ovennævnte foreslås det, at Grønlands Selvstyre - i stedet for en ophævelse af 1962-anordningen - medtager en bestemmelse i nærværende lovforslag til Inatsisartutlov om, at 1962-anordningen (og dermed 1959-loven) ikke længere gælder for de sagsområder, som Grønlands Selvstyre har overtaget. Herved vil lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab fortsat gælde for de danske myndigheder, indtil beredskabslovens § 24 sættes i kraft for Grønland. Forsvarsministeriet vil i forbindelse med en kommende lovændring af beredskabsloven således forestå ophævelse af 1962-anordningen. Det bemærkes, at ovennævnte er drøftet med Statsministeriet og Justitsministeriet. Forsvarsministeriet drøfter gerne den nærmere udformning af ovennævnte bestemmelse, herunder bemærkninger til bestemmelsen, med Grønlands Selvstyre efter sommerferien.

Endvidere skal det bemærkes, at det er Forsvarsministeriets vurdering, at forslaget til ændring af Inatsisartutloven ikke justerer på forsvarets opgaver i relation til planlægning og gennemførelse af beredskabsforanstaltninger samt indledende forsvarsforanstaltninger og forberedelser til løsning af krigsopgaver. Det bemærkes, at der også fremadrettet vil være behov for et formaliseret samarbejde imellem civile myndigheder og forsvaret. Et sådant samarbejde findes allerede i relation til ulykker og katastrofer, og det vurderes overordnet at kunne videreføres under krise og krig.”

Forsvarsministeriets bemærkninger er indarbejdet i inatsisartutlov og bemærkninger i relevant omfang.

Forsvarsministeriet anfører i sit høringssvar vedr. indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale redningsberedskab:

”På s. 13 i bemærkningerne til forslaget er der angivet en opremsning af, hvad kommunalbestyrelsen overordnet set skal fastlægge i relation til den risikobaserede dimensionering. I første punkt foreslås det, at punktet ændres til: ”Hvilke brand-, eksplosions- og redningsopgaver skal kunne løses i kommunen”.

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA’s høringsvar omkring indførelse af risikobaseret dimensionering af det kommunale beredskab.

Forsvarsministeriet anfører vedrørende den foreslåede ændring af § 7:

På s. 15 i bemærkningerne til forslaget er det angivet, hvad der skal forstås ved ”nødvendige uddannelsesmæssige kvalifikationer”. Det foreslås, at der også angives en uddannelse i relation til forebyggelsesområdet. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med afsnittet på s. 15, hvor det nævnes, at ”bestemmelsen om en fuldtidsansat beredskabschef skal ses i lyset af den igangværende udvikling i samfundet, der stiller større og større krav til redningsberedskabet, ikke mindst til det forebyggende arbejde som f.eks. brandsyn”. I afsnittet bør det endvidere tydeliggøres, at det at gå et brandsyn kræver en indsigt i brand- og eksplosionsforebyggende regler. Det bemærkes, at der i Danmark kræves en uddannelse for at kunne gå brandsyn.”

Der henvises til bemærkningerne til KANUKOKA’s høringsvar vedrørende § 7.

Statsministeriet henviser generelt i sit høringsvar til høringsvaret fra Forsvarsministeriet vedrørende ophævelse af kongelig anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab.

Statsministeriet anfører i sit høringsvar vedrørende bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser, nr. 1, 5. afsnit:

”Ophævelse af sondringen mellem krigs- og fredstid vil kunne have betydning for alle sektorer i Grønland på overtagne områder, hvorfor det foreslås at afsnittet slettes.”

Bestemmelsen vedrører det kommunale redningsberedskab, dvs. bestemmelsen omfatter kun de områder, som de kommunale redningsberedskaber har ansvaret for. Det er præciseret i bemærkningerne til nr. 1 (§ 1, stk. 1), at der ved øvrige myndigheder forstås Grønlands Selvstyre og rigsmyndighederne. Det kommunale redningsberedskab omfatter for eksempel ikke miljømyndighedens beredskab, lufthavnenes beredskab, og fly- og søredningstjenesten.

Politimesteren i Grønland anfører i sit høringsvar:

”Opmærksomheden henledes dog vedrørende § 10, stk. 3, på, at Statens Lufthavnsvæsenes sektoransvarsområde i dag varetages af Trafikstyrelsen under Transportministeriet”

Den nuværende sektoransvarsfordeling tages til efterretning, men giver ikke anledning til, at henvisningen til Statens Lufthavnsvæsen revideres.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Stk. 1, svarer til § 1, stk. 1, i gældende Inatsisartutlov, dog således at sondringen mellem fredstid og krigstid ikke længere lægges til grund for beredskabsplanlægningen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i stk. 1, at kommunerne fremtidigt skal planlægge for at opretholde og videreføre samfundets funktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, samt for at kunne yde støtte til forsvaret.

Beredskabsplanlægningen baseres på det generelle princip, at den myndighed, der varetager den daglige funktion, også varetager funktionen i de ulykkes- og katastrofesituationer, hvor dagligdagens ressourcer ikke er tilstrækkelige. Det er i den daglige administration, at der skal tages de fornødne beredskabsmæssige hensyn, således at flest mulige beredskabsforberedelser kan gennemføres på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig måde. Der skabes derved en beredskabskontinuitet fra dagligdagens funktioner over større ulykker til katastrofer, herunder krigshandlinger. De foranstaltninger, der planlægges iværksat i en situation, hvor dagligdagens ressourcer ikke længere er tilstrækkelige, vil derfor være at videreudvikle det daglige beredskab, og foranstaltningerne vil bygge på den sædvanlige opgaveløsning og de eksisterende funktioner. Dette indebærer, at sondringen mellem fredstid og krigstid ikke længere lægges til grund for beredskabsplanlægningen. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, er varetagelsen af de almindelige hverdags opgaver udgangspunktet for redningsberedskabet, således at de opgaver, der opstår i tilfælde af ulykker og katastrofer, er en videreførelse af de almindelige hverdags opgaver med de ændringer, en ulykke eller katastrofe kan give anledning til.

Bestemmelsen berører ikke de opgavesæt, der varetages af øvrige myndigheder, der har ansvaret for indsatser i forbindelse med ulykker og katastrofer i dagligdagen, herunder Grønlands Selvstyre og rigsmyndighederne. Redningsberedskabet omfatter således for eksempel ikke miljømyndighedens beredskab, lufthavnenes beredskab, og fly- og søredningstjenesten.

Til nr. 2

Bestemmelsen svarer til § 10, stk. 1, i gældende Inatsisartutlov, dog således at sondringen mellem fredstid og krigstid ikke længere lægges til grund for beredskabsplanlægningen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Stk. 1 fastlægger, at redningsberedskabet skal kunne indsættes mod brand, skader på personer, ejendom og miljøet. Det indebærer, at redningsberedskabet blandt andet skal kunne indsættes ved ulykker som f.eks. brande og eksplosionsulykker, sammenstyrtninger, flyulykker til lands og skibsulykker ved kaj samt uheld, der kan medføre udslip af farlige stoffer på landjorden m.v. Opregningen er ikke udtømmende. Redningsberedskabet skal varetage opgaverne inden for kommunens afgrænsning, hvilket vil sige efter kommuneinddelingen. Redningsberedska-

bet skal endvidere bistå de sociale myndigheder med at modtage, indkvartere og forpleje evakuerede og andre nødstedte. Formålet vil være at afbøde følgerne af ulykker og katastrofer. Dette vil blandt andet kunne gøres ved at oprette en såkaldt hjælpetjeneste, der træder til og hjælper med evakuerede og andre nødstedte. Spørgsmålet om varetagelse af opgaver i forbindelse med evakuerede og andre nødstedte skal nøje behandles i den kommunale beredskabsplan.

Til nr. 3

Bestemmelsen svarer til § 10, stk. 3, i gældende Inatsisartutlov, dog således at sondringen mellem fredstid og krigstid ikke længere lægges til grund for beredskabsplanlægningen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Stk. 3 omhandler redningsberedskabets pligt til at yde assistance til en anden kommunes redningsberedskab, til Naalakkersuisut, til Statens Luftfartsvæsen (RCC), til Grønlands Kommando (MRCC) og politiet, såfremt dette skønnes påkrævet på grund af karakteren af den pågældende ulykke eller katastrofe eller i tilfælde af krigshandlinger. Dette forhindrer ikke sektoransvarsprincippet i at gøre sig gældende. Pligten indtræder, hvor der anmodes om hjælp på grund af ulykkens, katastrofens eller krigshandlingens karakter. Det vil blandt andet kunne være ved en ulykke eller katastrofe, der er af et sådant omfang, at en kommune, Naalakkersuisut, RCC, MRCC eller politiet har brug for assistance fra det kommunale redningsberedskab til at løfte opgaven, eller at der er behov for yderligere hjælp til at løse den pågældende krisesituation. Behovet vil for eksempel kunne opstå, hvor kommunen har bedre forudsætninger for at klare pågældende situation inden for særlige områder. Ligeledes vil det gøre sig gældende ved rekvirering af udstyr.

Den, der har sektoransvaret og som rekvirerer hjælp fra det kommunale redningsberedskab i medfør af stk. 3, har også det økonomiske ansvar for assistancen, dvs. at hvis politiet rekvirerer redningsberedskabets bistand til et område, der hører under politiets sektoransvar, er det politiet, der skal betale for redningsberedskabets bistand. Det samme gør sig gældende, hvis det for miljø ressortansvarlige medlem af Naalakkersuisut rekvirerer redningsberedskabet til at foretage miljøberedskab indenfor tresømilegrænsen, f.eks. hvis der er sket et olieudslip, skal Grønlands Selvstyre betale for redningsberedskabets bistand. Det er det kommunale redningsberedskab uvedkommende, om den sektoransvarlige vil kunne sende omkostningerne til det kommunale redningsberedskab videre til den eller de, der måtte være årsag til, at det kommunale redningsberedskab måtte rekvireres.

Til nr. 4

Bestemmelsen svarer til § 20, stk. 1, i gældende Inatsisartutlov, dog således at sondringen mellem fredstid og krigstid ikke længere lægges til grund for beredskabsplanlægningen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Planlægningen af beredskabet baseres på princippet om, at det medlem af Naalakkersuisut, der varetager den daglige funktion, også bør varetage funktionen i ulykkes- og katastrofesituationer, hvor dagligdagens ressourcer ikke længere slår til. Ansvar for planlægningen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere ulykkes- og katastrofesituationer, ligger hos de enkelte landsstyreområder. De enkelte medlemmer af Naalakkersuisut skal varetage beredskabsplanlægningen inden for deres respektive områder i overensstemmelse med sektoransvarsprincippet. Herved sikres det, at der i den daglige administration tages de fornødne beredskabsmæssige hensyn, så flest mulige beredskabsforberedelser kan gennemføres på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig måde, og at der skabes en kontinuitet i beredskabet fra dagligdagens funktioner over større ulykker og katastrofer. De foranstaltninger, der planlægges sat i værk i en situation, hvor dagligdagens ressourcer ikke slår til, vil derfor være en videreudvikling af det daglige beredskab. Foranstaltningerne vil derfor bygge på den sædvanlige opgaveløsning og de eksisterende funktioner. Det påhviler de enkelte medlemmer af Naalakkersuisut at sikre, at lovgivningen inden for de respektive naalakkersuisutområder indeholder de fornødne bestemmelser til regulering af beredskabsmæssige forhold med videre.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at ikrafttrædelse af Inatsisartutloven fastsættes senere ved Naalakkersuisuts udstedelse af en bekendtgørelse herom. Baggrunden for at ikrafttræden af Inatsisartutloven skal fastsættes senere er, at hjemtagelse af kompetencen til at planlægge for krig og truende udsigt til krig forudsætter en aftale mellem regeringen og Grønlands Selvstyre. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. afsnit 1.5.

Det foreslås i stk. 2, at Kongelig Anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab og Bekendtgørelse nr. 331 af 14. maj 1990 om prioriterede virksomheder ophæves for de områder, der er overtaget af Selvstyret, samtidig med, at nærværende Inatsisartutlov træder i kraft. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. afsnit 1.5.

Efter stk. 3 forbliver Kongelig Anordning nr. 405 af 20. december 1962 om ikrafttræden for Grønland af Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab og Bekendtgørelse nr. 331 af 14. maj 1990 om prioriterede virksomheder i kraft for rigsmyndighederne, således at rigsmyndighederne fortsat har en forpligtelse til at planlægge for krig og truende udsigt til krig på de områder, der ikke er overtaget af Selvstyret.